

ԱՌԱՋԻՆ ՏԵՐԵՒՔ

Հազիւ լուսոյ դողդոջ փայլ
Պատուեց ամպոց սեւ մըռայլ,
Մեր դաշտերուն՝ հազիւ ձիւն
Դարձոյց իրենց սեւութիւն.
Եւ դուք վակիժայժ իփրթիթ
Գայք մեղ աչօքդ իժըպիտ.

Առաջին տերեւք,
Բարեւք ձեղ, բարեւք:

Դեռ երկընքին մեր ցըրախկ
Չեկաւ այցող ծիծառնիկ,
Դեռ սոխակին հեշտավանդ
Չետուն ծործորք արձագանդ,
Եւ դուք փութայք սիրալիր
Խընդից հրեշտակք իյերկիր.

Առաջին տերեւք,
Բարեւք ձեղ, բարեւք:

Կանաչ երանդ ձեր փափկիկ,
Չեւ եւ իրան ձեր մանրիկ,
Ո՞չ, աչքերուն մեր ծարաւ
Խնչպէս անուշ փայլեցաւ.
Տըխուր ոդիք՝ ձեր տեսքին
Չըւարթանան ըսփոփին.

Առաջին տերեւք,
Բարեւք ձեղ, բարեւք:

Եկէք, եկէք մեր հովտաց
Շողալ իծոց մըթազգեաց.
Եկէք ծառոց մեր իդող
Դըլուխ ձըգել կանաչ քող.
Եկէք տըրտում ըընութեան
Նոր պաճուճել կերպարան.

Առաջին տերեւք,
Բարեւք ձեղ, բարեւք:

Եկէք, գարնան նորաբոյս
Մագել վարդից արշալոյս,
Եկէք հրաւէր տալ առ ոիք
Խաղալ ընդ ձեր խոպոպիք,
Մաղկանցն ասէք քաղցրահոտ.
Գան, ո՞չ, կարօտ եմք կարօտ.

Առաջին տերեւք,
Բարեւք ձեղ, բարեւք:

Եկէք, եկէք ո՞չ տերեւք,
Եկէք յուսոյ յանուշ թեւք
Մեր սիրելեաց տապանին
Մածկել ըզհող ցըրտագին.
Ո՞չ այն ոսկերց անձկալի
Լերուք պըսակ ցողալի,
Առաջին տերեւք,
Ո՞վ հրեշտակաց թեւք: